

Prøvelse mellem anden og tredje Behandling. Den væsentligste Anse, som blev gjort gjældende mod Paragraphen, som den da forelaa, var, at den ikke gav vedkommende Minister den fornødne Tid til at forberede en saadan Reform, og at det vilde være umuligt uden en længere Overveielse af alle de herhenhørende Forhold og en nøiere Bearbejdelse af dem at sætte i Værk, hvad der blev bestemt ved Paragraphen. Dernæst blev der indvendt Afstilligt mod den Maade, hvorpaa Reformationen søgtes udført. Udvalget troer nu at have stillet et Forslag, saaledes redigeret, at disse forskjellige Betænklichkeiten maae aldeles bortfalde, og da derhos flere Medlemmer under anden Behandling erklaerede, at de vare fuldkommen enige i Principet og stærkt ansporede Ministeren til snarest muligt at fremkomme med en Vønningslov, der ordnede disse Forhold, hvilken de da med megen Fornøielse skulde stemme for, kan Udvalget ikke Andet end antage, at disse ærede Herrer efter den Redaction, som nu foreligger, maae kunne stemme med det. Her er nemlig, som Udvalget troer, aabnet en rigelig Tid til at faae en Vønningslov bragt istand, idet der er indrømmet 5 Aar til dette Arbeides Udførelse. Der er ikke paalagt Regjeringen i Løbet af disse 5 Aar at træffe nogen forandret Vønningsbestemmelse med Hensyn til Besættelsen af de i dette Tidsrum ledigt blivende Embeder; den kan efter vort Forslag i den Tid vedblive at besætte dem med den nu brugelige Vønningsmaade, og de forskjellige Vanskeligheder ere saaledes dermed fjernede. Der fordres kun en Bestemmelse vedtagen, hvorefter de geistlige Embedsmænd, der ansættes i dette Tidsrum af 5 Aar, blive forpligtede til at finde sig i den Forandring i deres Vønning, som maatte blive Følgen af en kommende Vønningslov. Der er dernæst aabnet en Udvei, forsaavidt den Lovgivende Magt ikke skulde være bleven enig om en Vønningslov, der kunde udkomme i Tidsrummet af 5 Aar, til at Tiden kan udflydes videre, idet der da er foreslaaet den Afgjørelse, at Vønnen for de derefter ledigt blivende geistlige Embeder foreløbigt skal bestemmes ved Finantsloven, indtil Vønningsloven udkommer. Udvalget troer derfor, at nær-

værende Redaction kan det med Tryghed anbefale til det ærede Thing, uden at de Indvendinger kunne gjøres gjældende, som fremkom mod den tidligere Paragraph. Med Hensyn til det subsidiaire Forslag maa jeg bemærke for det ærede Thing, at det er ikke hele Udvalgets Forslag. Udvalget har ikke haft Leilighed til saaledes at forhandle om dette Forslag, at det kan fremtræde som Udvalgets, og det maa derfor fremtræde som stillet af et Mindretal. Det er fremkommet, fordi man jo kunde tænke sig Muligheden af, at Ministeren vilde foretrække det for det hele Udvalgs Forslag, og at maaskee det ærede Thing, ledet deraf, vilde kunne vedtage det. Det maa imidlertid, som sagt, kun betragtes som et Mindretals Forslag og ikke som det hele Udvalgs. Den ærede Indenrigsminister og Cultusminister har foreslaaet, at § 26 skulde udgaae. § 26 er den Paragraph, som med en temmelig stor Majoritet blev vedtagen ved anden Behandling, og gaer ud paa, at naar et Justits- eller Magistratsembede, der for Tiden lønnes med Sportler, bliver vacant, tillægges Embedet en fast Gage. Da, som sagt, det ærede Thing ved anden Behandling vedtog denne Paragraph med overveitende Majoritet, skal jeg ikke forsvare den, førend vi have hørt, hvad muligt den ærede Minister har at anføre mod den. Den ærede Minister har dernæst foreslaaet, at der efter § 28 skal optages en ny Paragraph. Derved skal jeg bemærke, at der stod i Regjeringens Udkast en Paragraph af lignende Indhold, der blev udvoteret ved anden Behandling. Efterat den ærede Minister imidlertid atter har stillet dette Forslag, har Udvalget paany taget dette Spørgsmaal under Overveielse, og man er da kommen til at ansee det for rigtigt at tilraade det ærede Thing at vedtage Paragraphen, dog kun for eet Aar, og det er Grunden til, at Udvalget har begjært den deelviis afstemt.

Udvalget har troet af Hensyn til forskjellige Omstændigheder at maatte tilraade det ærede Thing, naar det vil vedtage denne Bestemmelse, da kun at gjøre det for eet Finantsaar, medens Forslaget gaer ud paa, at Beløbet skal bevilges for 5 Finantsaar. Man